

پلنوم ۴۲٪ نفر

حزب دمکراتیک مردم ایران

و مورد حمایت قرار دادند. (باید امیدوار بود، حداقل نویسنده این جملات خودش فهمیده باشد چه توشه و در آن جلسه گستردۀ چه گذشت است) در زیرا بر ۴۲ درصد از شرکت کنندگان پلنوم گستردۀ معتقد بودند که ابوزیسیون آزادیخواه می‌باشد پس از اعتراض خود به حذف نامزدهای خارج از مدار حاکمیت، برای شکست نیروهای مرتکب و قشری و دادن شناس برای وعده‌های مشتبه انتخاباتی خاتمه و نیز همبستگی با جنبش بزرگ مردم ایران، در راه انجام تغییرات در حد ممکن در سمت قانونگرانی و جامعه مدنی از او حمایت کرده و مردم را به شرکت فعلی و دادن رای به خاتمه دعوت می‌کرد. (کاری که مردم بدون این دعوت کردند!) باید یادآوری کرد که اعضای شرکت کننده در پلنوم وسیع بیش از رفاقت شورای مرکزی. کادرهای بوده‌اند که بطور داوطلبانه در جلسه شرکت کردند و از جانب کسی نایندگی نداشتند. بنابراین رای گیری‌های انجام شده، از نظر آماری قابل تعیین به تمام تشکیلات نیست و بیشتر خصلت تصادفی دارد... براساس این نکات پیشنهاد شد که تدوین یک برنامه عمل سیاسی مشخص در پرتو انتخاب خاتمه در دستور کار حزب قرار گیرد...»

بخش دیگری از گزارش راه آزادی، از پلنوم گستردۀ اختصاص به ارزیابی از اوضاع ایران و (ظاهر) پیش شرط‌های حزب دمکراتیک مردم ایران برای فعالیت در داخل کشور است. یعنی مبارزه را در داخل کشور مردم و مبارزان داخل کشور پیش ببره و راه را هموار کنند تا حزب دمکراتیک مردم ایران، که حتی در انتخابات ریاست جمهوری نیز در کار مردم قرار نگرفت و نتوانست درک درستی از اوضاع کشور داشته باشد، بتواند در شرایط تضمین همه نوع امنیت فعالیت خود را در ایران شروع کند! راه آزادی در این ساره می‌نویسد: «... به اعتقاد پلنوم وسیع، اصلاحات و تغییراتی چون تشکل گرایش‌های اسلامی آزادیخواه بصورت احزاب سیاسی با برنامه روشن، پیدایش مطبوعات سیاسی مستقل، ایجاد تشکل‌های مستقل کارگران و مزدیگران از اهمیت بزرگی در سمت تکمیل و پویانی جامعه مدنی برخوردار است. امکان ایجاد تشکل‌های صنفی و فرهنگی و رعایت حقوق ملت و تحقق حاکیت قانون، پایان دادن به سانسور، جلوگیری از فعالیت گروه‌های شبه فاشیستی پیش شرط‌های ضروری برای جامعه مدنی پویا و گام‌های مهمی در جهت مردم‌سالاری است. چنین تحولی اگر صورت گرفت، زمینه ساز حضور علی ابوزیسیون در جامعه خواهد بود...»

نشریه راه آزادی در ادامه این گزارش، متن سومین بیانیه مشترک انتخاباتی حزب دمکراتیک مردم ایران و جمهوریخواهان ملی ایران را، که طی آن خود انتخابات را تحریم کرده و مردم را نیز به تحریم سفید فرا خوانده، منتشر ساخته است. ظاهرا این همان بیانیه ایست، که در پلنوم گستردۀ موجوب بحث و موضوع گیری اقتیلت دو نفره و اکثریت ۴۲ درصدی شده است! در این بیانیه آمده است:

«... در اعتراض به حذف نامزدهای آزادیخواه که بار دیگر عمق انحصار طلبی و استبداد هیات حاکمه و بسی اعتمانی مطلق آنان را نسبت به ابتدائی ترین حقوق مردم به نمایش می‌گذارد، در این انتخابات شرکت نخواهیم کرد، ولی برای شناخت دادن همبستگی آزادیخواهان درون و برون کشور و هم صدا با امضاء کنندگان بیانیه رای سفید اعتراض، هموطنان خود را به دادن رای سفید فرا می‌خوانیم...»

انتشار موضع تحریم کنندگان در داخل کشور!

نشریه «عصر ما»، ارگان سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی، در شماره ۱۵ آبان خود گزینه‌ای از مواضع منتشر شده در نشریات کلیه سازمان‌ها و احزاب سیاسی خارج کشور در ارتباط با «تحریم انتخابات ریاست جمهوری» را منتشر ساخته است. از جمله راه کارگر، سازمان فدائیان اکثریت و اقلیت، حزب دمکراتیک مردم ایران، جمهوریخواهان ملی ایران، مشروطه خواهان خط مقدم و...

درین مطلب، بخش‌هایی از نظرات فرج نگهدار نیز بعنوان یکی از رهبران سازمان فدائیان انتشار یافته است. برویه آن قسمت که اشاره به آلتنتاتیو جمهوری اسلامی از درون خود این جمهوری دارد. انتشار بیانیه‌های راه توده، پیرامون شرکت در انتخابات و نظر صریح آن برای بسیج همگانی جهت رای دادن به محمد خاتمی، خوشبختانه این فرست را فراهم نساخت، تا حزب توده ایران را در کنار احزاب سازمانهای تحریم کننده انتخابات و پشت به توده‌ها معرفی کنند. برویه انتشار اعلامیه «دعوت همگان به شرکت در انتخابات و رای دادن به محمد خاتمی» که در روزنامه رسالت و در کوران ساخت کارزار انتخاباتی و برای مرعوب ساختن طرفداران محمد خاتمی، با عنوان «حمایت‌های ضد انقلاب خارج از کشور» انتشار یافت، بعنوان سندی انکار ناپذیر، در تاریخ این دوره از حیات جنبش مردم ایران و نقش حزب توده ایران ثبت شد!

نشریه راه آزادی، ارگان حزب دمکراتیک مردم ایران، در شماره شهریور ماه خود گزارش مربوط به پلنوم اخیر این حزب را برای اطلاع خوانندگان خود منتشر ساخته است. این پلنوم در اوائل تیر ماه و بمنظور بررسی انتخابات اخیر ریاست جمهوری و سیاستی که این حزب در قبال آن اتخاذ کرده، تشکیل شده بود. براساس این گزارش، پلنوم یاد شده، گستردۀ بوده است.

با آنکه گزارش مذکور بیش از یک صفحه نشریه راه آزادی را به خود اختصاص داده است، بدشواری می‌توان از محتوای آن بدرستی حدس زد، موافقان و مخالفان مشی تحریم و سیاست رای سفید در این پلنوم چه تعداد بوده و چه نظر ملونی داشته‌اند! نشریه راه آزادی، پس از توضیحاتی نامفهوم و چند پهلو، می‌نویسد که دو نفر از شرکت کنندگان پلنوم گستردۀ با مشی رای سفید مخالف بوده‌اند. (البته جمله بندی و افعال به کار برده شده آنقدر نامفهوم است که خواننده خود باید این حدس را بزنند)

گزارش ادامه می‌دهد که ۴۲ درصد شرکت کنندگان در پلنوم مخالف سیاست و موضع حزب در ارتباط با انتخابات بوده و ضمن غلط اعلام کردن آن، بر ضرورت شرکت در انتخابات تاکید کرده‌اند.

۱- برای هر خواننده این گزارش، البته این سوال بجا مطرح می‌شود، که چرا این جلسات و مباحث دمکراتیک، در احزابی که با اعداء مبارزه با سیستم در پسته حزب توده ایران و نبودن فضای دمکراتیک در آن، دست به انشعاب زدند، پیش از انتخابات اینجا نشده است؟ و آن اطلاعیه‌ها، سخنرانی‌ها و مصاحبه‌های رادیویی رهبران چرا پیش از رایزنی با مخالفان امروزی تحریم سفید صادر شده و انجام شده است؟ اگر رایزنی شده و نظر همگانی تحریم سفید بوده است، چرا نمی‌گویند، پیش از انتخابات بر چه مبنای چنان سیاستی را تائید کرده‌اند و امروز برکدام مبنای و پایه‌ای منتقد مشی دیروز خود شده‌اند؟

۲- گزارش مورد بحث، تعداد مخالفان رای سفید را دو نفر و موافقان شرکت مستقیم در انتخابات و حمایت از محمد خاتمی را ۴۲ درصد ذکر کرده است. بنابراین نمی‌توان فهمید جمع شرکت کنندگان پلنوم گستردۀ مثلاً ۵ نفر بوده است و یا کمتر؟ برویه آنکه در گزارش تاکید شده است که عدای داوطلب در پلنوم شرکت کرده‌اند و مسئولیت تشکیلاتی نداشته و انتخاب هم نشده‌اند و تصادفی به پلنوم رفته‌اند! همین گزارش از درک و «ستاریوهای سیاسی» متفاوت در پلنوم و یا در حزب دمکراتیک مردم خبر داده است! کویا ما با یک نایش‌نامه در امامتیک و یا کمیک در ایران روپرتو هستیم و لابد بازیگرانش هم میلیون‌ها مردم ایران هستند!

در تمام گزارش پلنوم، حتی یک کلام از آرایش و گرایش‌های طبقاتی جناح‌های حکومتی و ریشه‌های بحران کنونی جامعه ایران و زمینه‌های بسیار جدی اختلاف دیدگاه‌های آنها درباره مسائل مهمی مانند برنامه اتصادی تعديل اقتصادی و یا آرایش سیاسی-سازمانی ارتجاعی که چند بار از آن نام برده‌اند، به چشم نمی‌خورد. ما تصور می‌کنیم، نقل مستقیم بخش‌های مورد نظر و اشاره ما، به نقل از نشریه آزادی، واکذار کردن قضایت به خوانندگان، منصفانه‌تر باشد. بگذار همراه رفتگان آن انشعاب پر هیاهو، خود به سرانجام آن انشعاب، که اکنون به پلنومی گستردۀ (دو نفر + ۴۲ درصد) با تعدادی شرکت کننده تصادفی و چند ستاریو ختم شده است، بیاندیشند!

راه آزادی می‌نویسد:

«... اختلاف نظر اساسی شرکت کنندگان پلنوم گستردۀ بسیار موضع گیری حزب از لحظه حذف کاندیداهای خارج از مدار حاکمیت به بعد بود، که نبرد اصلی و تعیین کننده انتخابات، میان دو نامزد اصلی ریاست جمهوری ادامه و جریان یافت. پیش از نیمه از کل وقت پلنوم گستردۀ نیز صرف بحث و تحلیل درباره این ماده از دستور کار گردید. در پایان این بخش، پلنوم گستردۀ با وجود مخالفت دو نفر از شرکت کنندگان پلنوم گستردۀ، با تفاوت هایی در درک و ستاریوهای سیاسی-مثلاً همبستگی با ابوزیسیون ملی داخل کشور، یک مرحله‌ای مانند انتخابات، اجتناب از بلوش گرفتن مسئولیت آینده نامعلوم و سرانجام فقدان تضمین‌های لازم در زمینه رعایت حقوق مردم و دمکراسی- بطور کلی دعوت مردم به دادن رای سفید در شرایط انتخابات را درست تدانسته